

Sygn. akt I PK 166/18

POSTANOWIENIE

Dnia 28 listopada 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Katarzyna Gonera (przewodniczący)

SSN Bohdan Bieniek (sprawozdawca)

SSN Krzysztof Rączka

w sprawie z powództwa J. B.
przeciwko J. z siedzibą w Wielkiej Brytanii
o odszkodowanie za uniemożliwienie nabycia akcji,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 28 listopada 2019 r.,
skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i
Ubezpieczeń Społecznych w Ł.
z dnia 4 kwietnia 2018 r., sygn. akt VIII Pa (...),

umarza postępowanie kasacyjne.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Ł., wyrokiem z dnia 22 listopada 2017 r. oddalił powództwo J. B. o odszkodowanie za uniemożliwienie nabycia akcji.

W sprawie ustalono, że spółce obowiązywał program motywacyjny dla pracowników oparty na udziałach w kapitale spółki – matki. W dokumencie „Program motywacyjny 2011, oparty na akcjach J.” wskazano, że przyznanie opcji na akcje stanowiło rodzaj premii, zatem uprawnionymi do jej otrzymania byli pracownicy spółki macierzystej lub spółki zależnej. Program ten wszedł w życie w dniu 18 stycznia 2012 r. J. B. zawarł umowę na opcje.

Sąd Okręgowy w Ł., wyrokiem z dnia 4 kwietnia 2018 r., oddalił apelację J. B. oraz zasądził na rzecz J. kwotę 1.350 zł tytułem zwrotu zastępstwa procesowego za drugą instancję.

Skargę kasacyjną wywiódł pełnomocnik powoda, zaskarżając wyrok Sądu Okręgowego w całości. W podstawach skargi kasacyjnej wskazał na naruszenie przepisów prawa materialnego: (-) art. 65 § 1 k.c. w związku z art. 300 k.p., art. 76 i art. 77 k.c. w związku z art. 300 k.p., art. 391 k.c. w związku z art. 300 k.p., art. 393 § 1-3 k.c. w związku z art. 300 k.p., art. 23¹ § 2 k.p.

Mając powyższe na uwadze, wniósł o uchylenie wyroku Sądu Okręgowego i orzeczenie co do istoty sprawy oraz o zasądzenie na jego rzecz zwrotu kosztów postępowania, w tym zastępstwa procesowego według norm przepisanych, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

W dniu 21 listopada 2019 r. pełnomocnik powoda cofnął skargę kasacyjną i wniósł o umorzenie postępowania w związku z zawarciem ugody przez powoda, na co zgodę wyraził pozwany.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna przysługuje od prawomocnego wyroku sądu drugiej instancji. Jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia prawomocnych orzeczeń. Zgodnie z art. 398²¹ k.p.c., jeżeli nie ma szczególnych przepisów o postępowaniu przed Sądem Najwyższym, do postępowania tego stosuje się odpowiednio przepisy o apelacji, z tym że skargę kasacyjną cofnąć może również sama strona. Oznacza to, że w postępowaniu kasacyjnym znajduje zastosowanie art. 391 § 2 k.p.c. Z przepisu tego wynika, że w razie cofnięcia apelacji sąd drugiej instancji umarza postępowanie apelacyjne i orzeka o kosztach jak przy cofnięciu pozwu. Zastosowanie tego przepisu do cofnięcia skargi kasacyjnej oznacza, że w razie cofnięcia skargi Sąd Najwyższy umarza postępowanie kasacyjne i orzeka o kosztach jak przy cofnięciu pozwu.

W sprawie z zakresu prawa pracy należało uwzględnić także treść art. 469 k.p.c., zgodnie z którym sąd uzna zawarcie ugody, cofnięcie pozwu, sprzeciwu lub

środka odwoławczego oraz zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia za niedopuszczalne także wówczas, gdyby czynność ta naruszała słuszny interes pracownika. Dopuszczalność kontrolowania przez Sąd Najwyższy czynności dyspozytywnych strony przedsięwziętych w postępowaniu kasacyjnym, a zatem poza zwykłym tokiem instancji, jest kontrowersyjna. Sąd Najwyższy nie dostrzega jednak, aby cofnięcie skargi kasacyjnej w niniejszej sprawie naruszało słuszny interes powoda, skoro doszło do zawarcia ugody przez strony.

W tej sytuacji Sąd Najwyższy doszedł do wniosku, że nie ma przeszkód do uznania skuteczności czynności procesowej obejmującej cofnięcie skargi kasacyjnej.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł z mocy art. 469 k.p.c. w związku art. 355 § 1 k.p.c. i art. 398²¹ i art. 391 § 2 k.p.c.

as